NN 41/2020 (3.4.2020.), Presuda Upravnog suda u Zagrebu poslovni broj: UsI-242/17-7 od 4. ožujka 2020.

UPRAVNI SUD U ZAGREBU

879

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Hrvoju Miladinu, te zapisničarki Ines Mateša, u upravnom sporu tužitelja B. d.o.o. sa sjedištem u K., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe H. T. d.d., Z., radi rješavanja spora između korisnika i operatora, 4. ožujka 2020.,

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/16-01/1014, urbroj: 376-05/AP-16-5 (IM) od 23. prosinca 2016.

II. Ova presuda objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Rješenjem Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/16-01/1014, urbroj: 376-05/AP-16-5 (IM) od 23. prosinca 2016. odbija se zahtjev za rješavanje spora korisnika B. d.o.o. i operatera javnih komunikacijskih usluga H. T. d.d. u dijelu koji se odnosi na storniranje izdanih računa (točka I.), obustavlja se postupak rješavanja spora korisnika B. d.o.o. u dijelu koji se odnosi na prigovor za aktivaciju MAX2 Premium paketa i isključenje Balance + 10 paketa, kao i isključenje dodatne ADSL pristupne brzine (točka II.), odbacuje se zahtjev za rješavanje spora korisnika u dijelu koji se odnosi na prigovor vezan za račune za prvih 5 mjeseci 2016. kao nedopušten (točka III.), odbacuje se zahtjev za rješavanje spora korisnika B. d.o.o. u dijelu potraživanja za naknadu štete kao i troškove reklamacija kao nedopušten (točka IV.).

Tužitelj osporava zakonitost odluke tuženika te ističe kako je iz dokumentacije razvidno da H. d.d. nije poštivao odluku vlastitog povjerenstva i nije u predviđenom roku vratio telekomunikacijski sustav tužitelja u stanje prije sporne promjene, već je uz dio vraćanja u prvobitno stanje uključio i neke druge funkcije, koje tužitelj nikada nije zatražio ni ugovorio, ni odobrio, sve na trošak tužitelja, što je nepotrebno rezultiralo novim reklamacijama i troškovima za tužitelja. Smatra da tuženik u svom postupku to nije uzeo u obzir, već se u cijelosti bavio navodima H.-a, koji su u nekim dijelovima točni i nisu predmet spora, dok su u nekim dijelovima sasvim netočni, što smatra da nije provjereno. Prigovara da ga takvo postupanje dovodi u neravnopravan položaj, te mu je uskraćeno pravo na naknadu troškova, pravo na rješavanje spora na transparentan, objektivan i nediskriminirajući način, te pravo očitovanja u postupku. Predlaže da Sud poništi osporavano rješenje te tužitelju prizna pravo na naknadu troškova opravdanih reklamacija.

Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti prigovara svim navodima tužbe. Navodi kako je predmetnoj odluci prethodio postupak proveden pred tuženikom temeljem članka 12. stavka 1. i točke 11. i članka 17. stavka 3., a u svezi s člankom 51. Zakona o elektroničkim komunikacijama, koji se odnosi na rješavanje sporova između krajnjih korisnika usluga i H.-a kao operatora javnih komunikacijskih usluga. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba iako uredno pozvana, nije dostavila odgovor na tužbu niti se do zaključenja rasprave uključila u ovaj upravni spor.

Sud je uzeo u obzir provedene dokaze i činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke, te je izvršio uvid u cjelokupni spis tuženika dostavljen uz odgovor na tužbu. Dana 4. ožujka 2020. održana je usmena i javna rasprava u prisutnosti tužitelja osobno i opunomoćenika tuženika, a u odsutnosti uredno pozvane zainteresirane osobe, čime je u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine«, broj 20/10, 143/12, 152/14 i 29/17, dalje: ZUS) strankama dana mogućnost izjasniti se o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora.

Na raspravi tužitelj ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva. Ukazuje da je zainteresirana osoba angažirala agenciju radi naplate duga u iznosu od 354,65 kn.